

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010790
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:1115010790.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému V. L., pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného V. L. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 2Pp/70/2017 zo dňa 08.11.2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.01.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného
a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

V. L. z

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák., zamietol žiadosť odsúdeného V. L. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T/239/2012 zo dňa 09.10.2012, v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 1T/40/2014 zo dňa 11.04.2014 a v trvaní 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/5/2004 zo dňa 06.03.2014.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku uplynutím zákonom stanovenej doby výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody, avšak nespĺnil ani jednu materiálnu podmienku. Odsúdený počas výkonu trestu nepreukázal polepšenie, keď si nevytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny. Poukázal na odpis z registra trestov, na základe ktorého konštatoval, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a ani nepodmienené tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave a prevýchove.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po vyhlásení, odsúdený podal sťažnosť. V písomných dôvodoch, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu uviedol, že si je vedomí toho, že jeho minulosť z pohľadu trestnej bezúhonnosti je problematická, na druhej strane však poukázal na to, že tresty, ktoré teraz vykonáva sú staršieho dáta. V súčasnosti si plne uvedomuje, že uvedené tresty voči jeho osobe boli opodstatnené a spravodlivé. Doba, ktorú strávil v zariadeniach určených na výkon trestu odňatia slobody, je pre neho nielen výstrahou ale aj výzvou, aby v budúcnosti viedol riadny život. Pred nástupom do výkonu trestu žil s družkou, ktorá vedie riadny život a je pre neho dostatočnou oporou, aby viedol riadny život aj on. Poukázal na stanovisko riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, v ktorom sa uvádza, že jeho resocializačná prognóza do budúcnosti nie je priaznivá. Doposiaľ nedostal žiadnu odmenu, avšak je tiež potrebné brať na zreteľ, že nebol ani disciplinárne potrestaný. Na udelenie pochvaly je do značnej miery limitovaný zdravotným stavom.

Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie súdu I. stupňa a vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods.1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdenému bol trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T/239/2012 zo dňa 09.10.2012 uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 1T/40/2014 zo dňa 11.04.2014 a vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/5/2004 zo dňa 06.03.2014.

Podmienku na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdený splnil dňa 08.11.2016. Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že odsúdený si tak splnil formálnu podmienku, teda výkon dvoch tretín uloženého trestu.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti, Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. Súd I. stupňa správne poukázal na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že odsúdený si počas doterajšieho výkonu trestu nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny a jeho aktivita pri plnení programu zaobchádzania nie je vo všetkých oblastiach na požadovanej úrovni.

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. Tak ako súd I. stupňa aj nadriadený súd poukazuje na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený je osobou, ktorá sa v minulosti dopúšťala páchania trestnej činnosti, za ktorú mu boli ukladané aj nepodmiennečné testy odňatia slobody, ktoré nevedli k jeho náprave a prevýchove. Vzhľadom na kriminálnu minulosť, nízku vzdelanostnú úroveň, absenciu dlhodobého zamestnania, nevyhovujúce ekonomické podmienky a užívanie návykových látok pred výkonom trestu odňatia slobody, je podľa hodnotenia odsúdeného riziko sociálneho zlyhania stredné a aktuálna prognóza menej priaznivá. Ani riaditeľ ústavu na výkon trestu, kde si odsúdený vykonáva trest, neodporúčal podmienené prepustenie.

Na základe daných skutočností nie je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa nie je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje a ako na správne na ne poukazuje.

Na podklade hore uvedeného a s odkazom na zákonné správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzali.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.